

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818202102
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5818202102.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľky (osoba oprávnená na výživné): P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. č. XXX/X, XXX XX Z., zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou: Mgr. P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. č. XXX/X, XXX XX Z., proti odporcovi (osobe povinnej platiť výživné): T. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX L. č. XXX, zastúpenému splnomocneným zástupcom: JUDr. JURKOVEC ADVOKAT DK, s.r.o., so sídlom M.R. Štefánika 1822, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 36 832 103, o zvýšenie výživného, o späťvzatie návrhu na začatie konania, takto

rozhodol:

p r i p ú š ť a späťvzatie návrhu na začatie konania o zvýšenie výživného.

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 3Pc/5/2018-78 zo dňa 14. marca 2019 v spojení s opravným uznesením č. k. 3Pc/5/2018-149 zo dňa 18. januára 2023 zrušuje a konanie zastavuje.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 18.10.2018 navrhovateľka (osoba oprávnená na výživné), ďalej len „navrhovateľka“ žiadala o zvýšenie výživného voči odporcovi (osobe povinnej platiť výživné), ďalej len „odporca“ na sumu 300,- eur mesačne počnúc dňom 01.10.2018.

2. Okresný súd Námestovo rozsudkom č. k. 3Pc/5/2018-78 zo dňa 14.03.2019 v spojení s opravným uznesením č. k. 3Pc/5/2018-149 zo dňa 18.01.2023 rozhodol, že odporca T. Y., nar. XX.XX.XXXX je povinný prispievať na výživu navrhovateľky P. K., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 250,- eur mesačne a to vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky počnúc od 18.10.2018 (výrok I.). Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľky zamietol (výrok II.). Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 4P/50/2013-94 zo dňa 04. 02. 2014 v časti výroku I. (výrok III.). Zameškané výživné za obdobie od 18.10.2018 do vyhlásenia rozsudku vo výške 1.225,80 eur je odporca povinný splácať navrhovateľke v 50,- eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným a to až do úplného zaplatenia zameškaného výživného (výrok IV.). Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok V.).

3. Krajský súd v Žiline o odvolaní odporcu rozhodol rozsudkom č. k. 5CoP/54/2019-107 zo dňa 18.02.2020 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých častiach vo výroku I., III., IV. a V. potvrdzuje. V odvolaní nenapadnutej časti vo výroku II., v ktorej súd vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky zamietol, ponecháva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý. Navrhovateľke priznáva voči odporcovi nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

4. V dôsledku dovolania podaného odporcom Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 1Cdo/137/2020 zo dňa 28.09.2022 rozsudok Krajského súdu v Žiline z 18. februára 2020, sp. zn. 5CoP/54/2019 v potvrdzujúcej časti zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.

5. Odvolací súd vyzval splnomocnených zástupcov navrhovateľky a odporcu o zaslanie prehľadu o splácaní výživného odporcom od 18.10.2018 doposiaľ, to za každý mesiac jednotlivo ako i listín preukazujúcich platby (napr. poštové ústrižky, výpisy z účtu pod.). Splnomocnenú zástupkyňu navrhovateľky taktiež aj o zaslanie potvrdenia o pokračovaní v štúdiu na vysokej škole navrhovateľkou, a to od rozhodnutia okresného dňa 14.03.2019 až do súčasnej doby.

6. Splnomocnená zástupkyňa navrhovateľky v liste označenom ako „Dokumentácia o platbách výživného“ oznámila odvolaciemu súdu, že povinný (odporca) vysporiadal všetky pohľadávky na výživnom aj budúce záväzky výživného až do doby jeho povinnosti prispievať na výživnom pre oprávnenú (navrhovateľku) a predložila potvrdenie o návšteve školy navrhovateľkou.

7. Uvedené potvrdil aj odporca prostredníctvom splnomocneného zástupcu v odpovedi na výzvu doručenu Krajskému súdu v Žiline dňa 24.02.2023 v ktorej preukazoval uhrádzanie výživného od 14.10.2018 do 08.02.2023 spolu s konečným vyúčtovaním exekúcie zo dňa 31.10.2022 vedenej súdnym exekútorom vo veci vymáhania výživného priznaného rozsudkom Krajského súdu Žilina č. k. 5CoP/54/2019-107 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 3Pc/5/2018-78, ktorým oprávnená (navrhovateľka) vymohla od povinného (odporcu) výživné spočívajúce zo zameškaného výživného ako výživného aj do budúcnosti do ukončenia jej vysokoškolského štúdia.

8. Vzhľadom na uvedený súčasný stav (o uhradení všetkých a budúcich pohľadávok na výživnom zo strany odporcu) odvolací súd listom zo dňa 09.03.2023 žiadal navrhovateľku prostredníctvom jej splnomocnenej zástupkyne o oznámenie, či tým vôbec trvá v mene navrhovateľky na podanom návrhu o zvýšenie výživného alebo tento návrh berie celkom späť (§ 29 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „C. m. p.“) a teda nežiada, aby sa o návrhu konalo a rozhodlo.

9. Splnomocnená zástupkyňa navrhovateľky podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 09.03.2023 oznámila, že netrvá na podanom návrhu o zvýšenie výživného a tento návrh berie celkom späť a teda nežiada, aby sa o návrhu ďalej konalo a rozhodlo.

10. Následne odvolací súd vyzval odporcu, aby oznámil, či so späťvzatím návrhu súhlasí, resp. ak nesúhlasí, aby v určenej lehote uviedol vážne dôvody svojho nesúhlasu.

11. Odporca prostredníctvom splnomocneného zástupcu v podaní doručenom odvolaciemu súdu dňa 14.03.2023 oznámil, že podľa 29 ods. 3 C. m. p. nesúhlasí so zastavením súdneho konania z dôvodov, že v súdnom konaní neboli vykonané všetky jeho návrhy na vykonanie dokazovania, a to návrh na výsluch samotnej navrhovateľky, pretože táto v celom súdnom konaní nebola pred súdom vypočutá a tiež návrhy na vykonanie dôkazov smerujúcich k zisteniu tých skutočností, ktoré majú preukázať v akom rozsahu sa podieľala a podieľa matka navrhovateľky na úhradu nákladov potrebných pre výživu navrhovateľky, keďže táto skutočnosť v súdnom konaní nebola zisťovaná ani preukazovaná. Uviedol, že v konaní prvostupňového súdu došlo podľa jeho názoru k porušeniu ustanovenia § 35 C. m. p., podľa ktorého je súd povinný zistiť skutočný stav veci pričom podľa ustanovenia § 36 C. m. p. je v takomto konaní súd povinný vykonať aj iné dôkazy (okrem tých, ktoré sú navrhované účastníkmi), ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci. V závere uviedol, že v odvolaní zo dňa 29.04.2019, ktoré on podal proti prvostupňovému rozhodnutiu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 3Pc/5/2018 navrhoval aby si odvolací súd prehral zvukový záznam z pojednávania pred Okresným súdom Námestovo zo dňa 17.01.2019. Opätovne navrhol, aby sa odvolací súd s týmto zvukovým záznamom oboznámil.

12. Podľa § 2 ods. 2 C. m. p. na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len „účastník“) a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

13. Podľa § 156 C. m. p. účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú osoba oprávnená na výživné a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

14. Podľa § 154 C. m. p. konanie sa začína len na návrh.

15. Podľa § 2 ods. 1 C. m. p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Podľa § 370 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

17. Podľa § 370 ods. 2 C. s. p. súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

18. Späťvzatie žaloby je jedným zo širokej škály dispozičných oprávnení žalobcu ako strany sporu s postavením tzv. dominus litis (pána sporu), ktorý má právo procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle, ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého sporu (tzv. dispozičný princíp civilného sporového konania). Vôľa žalobcu dosiahnuť zastavenie konania prostredníctvom inštitútu späťvzatia žaloby je však limitovaná dvoma skutočnosťami, a to nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov potom v konaní nesie žalovaný (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 136/2010 <.).

19. Späťvzatie návrhu na začatie konania je procesný úkon navrhovateľa, z obsahu ktorého jednoznačne vyplýva, že na prejednaní svojho návrhu celkom alebo v určenej časti nemá záujem a je uzročený s tým, že o jeho návrhu (časti jeho návrhu) nebude súdom meritórne rozhodnuté. Pretože späťvzatie návrhu môže byť v rozpore so záujmom odporcu, aby konanie bolo dokončené meritórnym rozhodnutím súdu, odporca má procesné právo (oprávnenie) vyjadriť nesúhlas s týmto procesným úkonom navrhovateľa (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 123/2012 <.).

20. Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu vážne dôvody, zákon túto otázku nerieši, preto treba vychádzať z toho, že posudzovanie vážnosti dôvodov je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu. Tie však nie sú svojvoľné, pretože súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku, a hodnotí predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi stranami sporu a dopad na postavenie strán sporu, najmä strana žalovaného, s prihliadnutím na mieru ohrozenia jeho práv a právom chránených záujmov (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 136/2010).

21. V tomto smere odvolací súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu ČR, vyslovený v rozsudku sp. zn. 32 Obo 995/2004 (uverejnený pod číslom 103, v časopise Soudní judikatura č. 7/2005), s ktorým sa stotožňuje, a podľa ktorého: „S prihliadnutím na okolnosti prípadu a k povahe uplatňovaného nároku preto vždy treba zvážiť, či nesúhlas so späťvzatím žaloby je založený na právnom či inom (napr. morálnom, procesne ekonomickom a pod.) záujme žalovaného, ktorým odôvodňuje požiadavku, aby bolo o žalobe meritórne rozhodnuté aj napriek nedostatku vôle žalobcu pokračovať v spore. V tzv. sporovom konaní je tento záujem spravidla daný, ak ide o konanie, ktoré mohlo byť začaté aj na návrh žalovaného, a ktorého výsledkom je rozhodnutie majúce povahu tzv. iudicium duplex (napr. konanie o zrušení a vysporiadaní spoluvlastníctva), alebo vtedy, ak má meritórne rozhodnutie význam pre právne postavenie žalovaného. To však platí iba za predpokladu, že dovtedy nedošlo k platnému mimosúdnejmu vyriešeniu veci dohodou strán sporu, či k dobrovoľnému splneniu uplatneného nároku žalovaným“.

22. V danom prípade navrhovateľka prostredníctvom splnomocnenej zástupkyňi vzala návrh na začatie konania o zvýšenie výživného na plnoletú osobu v celom rozsahu späť, a to potom ako súd prvej inštancie rozhodol, pričom jeho rozhodnutie v dôsledku zrušujúceho rozhodnutia dovolacieho súdu nenadobudlo doposiaľ právoplatnosť. Odporca vyjadril nesúhlas so späťvzatím návrhu z dôvodu, že v súdnom konaní neboli vykonané všetky jeho návrhy na vykonanie dokazovania a preto v konaní došlo k porušeniu povinnosti súdu zistiť skutočný stav veci (§ 35, § 36 C. m. p.).

23. Podľa dovolacieho súdu odporcom uvádzané nesúhlasné dôvody týkajúce sa len namietania postupu súdu v konaní nemožno považovať za vážne dôvody majúce význam na dopad postavenia

odporcu v spore. Naviac z predložených listinných dôkazov je preukázané, že došlo k úhrade výživného odporcom (čo v konaní nepopieral - vid' vyjadrenie jeho splnomocneného zástupcu v bode 7. odôvodnenia tohto rozhodnutia) i do budúcnosti, čím sa vyčerpal predmet sporu. Vzhľadom na dispozitívny úkon navrhovateľky a nevzhľadnutie vážnych dôvodov nesúhlasu so späťvzatím návrhu na začatie konania zo strany odporcu odvolací súd bez nariadenia pojednávania podľa (§ 385 ods. 1 a contrario, § 370 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 2 ods. 1 C. m. p.), späťvzatie návrhu na začatie konania pripustil, rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 3Pc/5/2018-78 zo dňa 14.03.2019 v spojení s opravným uznesením č. k. 3Pc/5/2018-149 zo dňa 18.01.2023 zrušil a konanie zastavil.

24. O trovách (celého) konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 58, § 52 C. m. p. tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania, keďže tieto neboli navrhovateľkou uplatnené a neboli zistené ani dôvody pre aplikáciu ust. § 55 C. m. p.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).